

Ο ρόλος του θείου στην *Ελένη*

Ο ρόλος του θείου στο έργο είναι σημαντικός. Η περιπέτεια της Ελένης αρχίζει με την «κρίση περί της καλλίστης» που αφορά άμεσα Αφροδίτη, Ήρα και Αθηνά. Η Αφροδίτη δολίως διευκολύνει την προσέγγιση Ελένης - Πάρη, ενώ η Ήρα παρακινήμενη από τη ζήλια της παρουσιάζεται αντίθετη στον γάμο και δίνει εντολή στον Ερμή να τη μεταφέρει στην Αίγυπτο. Ο Δίας εμφανίζεται να χρησιμοποιεί το όνομα της Ελένης για να προκαλέσει τον Τρωικό πόλεμο και να πραγματοποιήσει έτσι τους σκοπούς του (στίχοι 43-50). Η σωτηρία της Ελένης εξαρτάται από την Αφροδίτη και την Ήρα, χωρίς τη συγκατάθεση των οποίων δε θα ήταν εφικτή. Ο αγγελιαφόρος Α΄ και ο Χορός σχολιάζουν την παρέμβαση των θεών στη ζωή της Ελένης και μάλιστα υπογραμμίζουν την ασταθή και απρόβλεπτη συμπεριφορά τους. Αλλά και η Θεονόη ως μάντισσα εκπροσωπεί τη θέληση του θείου. Σε αυτήν απευθύνεται σε μια στιγμή απόγνωσης η Ελένη και από αυτή μαθαίνει ότι ο Μενέλαος ζει και έχει ναυαγήσει κάπου κοντά στην Αίγυπτο. Τέλος, οι Διόσκουροι ως από μηχανής θεοί συγκρατούν την εκδικητική ορμή αλλά και την τρομερή οργή του Θεοκλύμενου και έτσι δίνουν ευτυχή κατάληξη στο έργο.

Γιώργης Ε. Μανουσάκης